

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVIII. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. RUDOLPHVS

CORBÆVS.

Hibernus
Londini. 17.
Sept. 1644.
ætat. 47.
Soc. 20.
Lingua.

Huius & Pater, & duo fratres Societatem ingressi sunt, matre cum duabus filiabus ordinem S. Benedicti professâ. Celebris fuit Rudolphi virtus ab admirabili rectione linguæ meditare loqui, & prudenter tacere scietis. Per annos 12. clam in Anglia pedes concursans omnia, laboravit; & 18. Julij 1644. ferè in sacro deprehen-

sus, non negavit quis esset. Patibulum suavissimè exosculatus est amplexu tenerrimo. Vicecomes 17. Septemb. disertè affirmavit ei hoc die moriendū quod plures ad Ecclesiam Romanam seduxerit. Aderant ad patibulum Sacerdotes qui illum, & Ioannem eius amicum pari de causa cadendum, dato ab illis pœnitentis animi signo, à peccatis absoluerent. Ita suspensus tum secti in partes, eo die quo Gerardus Corbæus Rudolphi Pater ante septem annos in Societate de vita migrarat.

Fides.

Fides.

XVIII. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES

MVLHVSINVS.

Germanus
Treviris. 18.
Sept. 1609.
Soc. 24.

Prudentiâ & charitate fuit insignis. Treuitensi vrbis, & Collegio, quod regēbar erat carissimus; cōque acerbius tulere immaturâ morte ac apoplexiâ subitâ sublatum. Hoc in illo minimè omittendum, quod cum Romam tunc adhuc hereticus appulisset, vbi Summum Pontificem vidit, ac diligenter aspexit, agnouitque hominem verè esse; non verò monstrum, seu bestiam infandam (id quod à suis heterodoxis magistris audierat) repentè lumine celesti perfusus manus veritati orthodoxæ dederit, postea Societatem quoque amplexus.

Fides.

bat, & diebus Dominicis vesperi legebat, vt illa menti altè imprimeret. Mortis memoriam sibi manè quotidie dum surgeret reuocabat in mentem. In hebdomadam rotam distribuerat mysteria Christi passi, Sanctos tutelates, virtutes nobiliores. Silentium, ac tempus illi charum erat; ne quid ex alterutro malè efflueret. Vota in sacro quotidie instaurabat: fœminas nunquam visebat: & si alloqui eas necessitas postularet, oculos humi semper defigebat; idque constanter, etiam cum per ipsos 28. annos gereret officium procuratoris: per quos omnes annos nunquam turbari est visus pacatè semper idem, ac sibi simillimus.

Euchar.

Ment.

Castitas.

Modestia.

ANTONIVS

DE CAMERA. COAD.

Belga. 18.
Sept. 1621.
ætat. 56.
Soc. 30.

De somno sapè partem decerpebat, vt se ad SS. Eucharistiam aptius prepararet. Bona desideria in oratione concepta, in libello adnota-

P. IOANNES

SANZIYS.

Totus erat in artibus humilitatis excelsæ, cuius aciem nulla sublimia officia hebetarunt. Etiam cum Prouinciæ præesset, nihil de communi disciplina, nihil de sui afflictatione, nihil

Hispanus
Valentia.
alij ponūt
17. 18. Sept.
1617. ætat.
71. Soc. 54.

Humil. nihil de officiis humilibus omisit aut remisit. Assiduus illi sensus perennabat dulcissimæ pietatis. Etiam 70. iam annos natus, primus ad manè surgendum, ad verrendum primus erat. Seu præflet seu subeslet, nullius operam ad purgandum, vel componendum suum cubiculum admisit vnquã. Tota supellex cubiculi hæc erat: lectulus, mensa, sella, ligneus Crucifixus, B.V. imago è charta præter hæc nil aliud admittebat. Sabbato ieiunabat honori B.V. & lances tergebat semper, etiam senex. Pauperibus distribuendi sportulas curam ipse suscepit: & id perdiligenter, piè, ac de genibus faciebat, vt Christo se seruire meminisset. Mortuus reliquit post se opinionem admirandæ virtutis. Omnis literaturæ humanæ ac diuinæ (sed mysticæ potissimum Theologiæ) fuit eximiè peritus. Rectæ intentioni ad Deū creberrimis aspirationibus dirigendæ adedò assueuerat, vt particulatim singula, etiam minima, redderet pretiosa semper actuando, vt ita dicam, seu mente aut etiam ore singula referendo ad maiorem Dei gloriam. Miræ teneritatis fuit in spiritualibus exercitationibus. Ante mortem, cum nihil adhuc subesse periculi videretur, impensè petiit, ac tandem obtinuit, extremis mysteriis communiri, & ad singula ipse respondit æquè atque si ei valitudo constaret. Iam vnctus, Hæc, in-

quit, ergò peracta sunt: & corpus componi petiit, ac mox vixit.

P. IOANNES

FAGOT.

Piè semper ac modestè hilaris, adque labores tam promptus quàm idoneus fuit. Lutetiæ, alibiqne magno cum fructu auditus est per annos fere sex & quadraginta. Infensus illi dæmon in exorcismis energumena cuiuspiam Nanceianæ minatus est, se breui eum rubore suffusurum. Respondit Fagotius; se illius viribus vires Angeli sui custodis oppositurum. Non ita multo post in oppido Sammiellano concionem exorsus, fallente memoriã nihil habebat quod diceret. Quocirca rogauit Auditores vt pro quodam afflicto preces tantisper funderent. Orante concione, mox illi memoria fidelis rediit eorum quæ illi obliuione planè exciderant. Id operã dæmonis factum fuisse vt obliuione illã turbaretur, illud indicio est, quòd cum perplexus hæreret, eodem tempore dæmõ Nanceij palam insultans dicere sit auditus: *Nunc malè est Fagoto.* Hic fuit qui P. Carolum à Lotharingia exercitiis excoluit cum ille animum ad Societatem adiecit; eumque ad tyrocinium Romanam duxit.

Lotharingus Metis. 182.
Sept. 1657.
ætat. 77.
Soc. 56.

XIX. DIE SEPTEMBRIS.

P. NICOLAUS
MAGNIENVS.

Rhetoricam, Philosophiã, Theologiam ita docuit, vt ab ingenio & virtute ab omnibus laudaretur

& amaretur. Nec vllus illum despiciebat, nisi ipsemet se ipsum: optabatque in infimæ classis disciplina tradenda emori. Non solum nunquam vllò dicto verbulo se laudauit, verum nec vllò suæ laudis vmbra præferente sermone est delectatus: & in morte
Y Y 3. dixit

19. Sept. eb.
Gallus Lugduni. 1612.
ætat. 42.
Soc. 24.

Hispanus
Valentiæ.
alij ponunt
17. 18. Sept.
1617. ætat.
71. Soc. 54.